

РАН БОСИЛЕК ПЪРВИ СНЯГ

chitanka.info

ПЪРВИ СНЯГ [0]

Драги ми Смехурко,

Баба Цоцолана вчера рано стана. И рано излезе. Малко време мина, при мене пристигна моята дружина.

— Бате Патилане! Снегът до колене! Сега ако кажеш, че няма да стане — нищо не разбираш! По-скоро на двора — всички ни на меко да фотографираш!

Изскочихме вънка. И на снега снемме нашите портрети. И всеки повтори, и всеки потрети. Вик и смях се дигна. И нова дружина след малко пристигна. Трите патиланки при нас закрепяха. Трите без покана в снега се простряха.

После стана Дана и викна високо:

— Патиланци верни, клетва да дадеме! Който тука влезе, няма да излезе, докато портрета в снега си не снеем!

— Прието, прието!

Най-напред козлето във снега навряхме. После Дебеланко на меко простряхме.

Дойдоха отвънка все отбор другари. Натръшкахме всички — кой когото свари. И те се разсмяха, и те закрепяха.

Ала тъкмо беше най-сладка играта, баба тежкокрака разтърси земята. От пътя извика:

— Чакай, да ви питам, кой ви тука свика! Само патиланци ей сега ще стане!

— Бягайте, другари, кой където свари! — успях аз да викна.

Но смел патиланец към мен се закани:

— Пръв изневеряваш, бате Патилане. Клетвата забравяш! Портретът на баба за кога оставяш?

— Бягай сега, бягай! — викнах отдалече. — Не знайш ли какво е баба да те хване! Бягайте юнашки! А портретът бабин — той сам ще

си стане!

Както аз предрекох, тъкмо така стана. Хукна да ни гони баба Цоцолана. Ала се препъна, в снега се стовари. Като рак се пери. Не може да стане. На молба удари:

— Помощ, Патилане!

И аз се затекох, за ръка я хванах, но тя се не дига.

— Помощ, патиланци!

Цялата дружина на помощ пристига, за мене се хваща, юнашки напъва... Баба се поклаща. Вече се изправя. Но някак си мръдна нагоре ръката. Помислих: „Настава часът за отплата“. Пуснах се от баба. И на снега всички гърбом се прострехме. Хем портрети нови за спомен си снехме, хем и баба леко, без да щем, разсмехме. Та без бой се мина...

Хайде стига вече, драги ми Смехурко.

Поздрав най-сърдечен от моята славна и вярна дружина!

Твой приятел вечен:

Весел Патиланчо

[0] Част от разказа „Патиланско царство“ — Бел. moosehead ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.